ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα, καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Πάτερ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύῳ οὐσίαις τοὶς ἀνθρώποις, καὶ μιὰ τὴ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτω τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνω φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα, δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον, ὑφ' ἧς νεάζων, ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὢ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταὶς εὐχαίς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος, ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαὶς ἀρύεται, νεκρὰν ἐγείρει, ἣς ὤφθη γέννημα. Ὢ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταὶς εὐχαίς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίοις ἐν θαύμασι, τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτω βαλλόμενος, ἀγρίους θῆρας, πτήσσοντας δείκνυσιν. Ὢ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ Ἀθλητής! ἀλλὰ ταὶς εὐχαὶς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοίς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ὅλην ἀποθέμενοι

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν Ἀχώρητον, χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι, καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τὴ θεία συμμαχία σου Ἁγνή, ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν Ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου Ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν Μάξιμε, διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῶ Κυρίω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμούντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς, σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον, ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον

Ἠδάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον, τὶ σοὶ δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων μὲ ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ Παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταὶς διδαχαὶς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῶ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἱς καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα τοῦ ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἄσωμεν τῶ Κυρίω τῶ βυθίσαντι πᾶσαν τὴν δύναμιν, Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ, ἐπινίκιον ᾠδήν, ὅτι δεδόξασται».

Ὅλην μοὶ τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης θεῖε Μάξιμε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πὺρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε, ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης, Προαιρέσεως μονοθέλητον δόγμα, τοὶς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμὸς τὲ ἐστι καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ φυτὸν σὲ Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος ὁ αὐτὸς

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν».

Χριστοῦ σὲ παμμάκαρ νέον φυτὸν λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερούς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθῆσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτής, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων θεόφρον τὸν γλυκασμόν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν Ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τὴ κακία, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς Κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωσας ὅλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγιενῶν, διὸ σὲ κυρίως Θεοτόκον, Ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ γ'

«Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κῆρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἁγνὸν ἐνδιαίτημα.

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσσα, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας.

Τοῦ Μάρτυρος

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρόν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον Ἔνδοξε.

Ὕμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνὴ ζῶση σε, πρὸς τὰς Ὁδούς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε.

Θεοτοκίον

Ὕμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοί, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ

Ἦχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον

Διωγμοὺς ὑπομεῖνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν, ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ, ὃν νὺν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Νεοθαλὲς ὥς πὲρ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμώνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ, οἷς πὲρ διατρέφονται, οἱ πιστῶς σὲ τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε. Ἀθλητὰ γενναιόφρον, Ἀλλὰ ταὶς σαὶς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγως ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος, Ἐλέησον Ἁγνή, ὅτι ὑπερήράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω, ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθήναί με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἄν, ἐβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὥς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νὺν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σὲ Μακρόθυμε.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ δ'

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου Κύριε».

Γηγενεῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι, τῇ φιλία τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὥς πὲρ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερ ἴα σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλούσί σοὶ Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων Κοινωνήσαντες, διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τὴ ῥοή σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες τῶ τόκω σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοὶ θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Τὸ τοῦ βίου σου ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα Θεώμενα, τῶ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὄρος φθάσας κατῴκησας, θείω ὁδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι, ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους Ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθων τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοὶς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον

Ἑκουσίως πτωχεύσαντα, πλούτω ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείραντα.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ ε'

«Ὀρθρίζοντες βοώμέν σοὶ Κύριε, Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν».

Ὀγνῶσιν τῶν γηϊνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, Κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῶ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ Τυράννου, εὗρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ παναγνε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἵνα τὶ μὲ ἀπώσω

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεως γενόμενος ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους, τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Ἀπορρήτω προνοία, τοῦ τὰς σᾶς εὐθύνοντος πορείας Ἔνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ στάδιον εἷλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὅρους ἄλλον, ὥσπερ Μωσὴν δεδοξασμένον, τῶ προσώπω ταὶς θείαις λαμπρότησι.

Ῥήματα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέα γνώμη, τοὶς διώκταις ἐβόας, Αὐτόκλητος, τοὶς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρειμι νὺν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν.

Θεοτοκίον

Τὸ πρὸ τῶν αἰώνων, Κόρη παναμώμητε, θεῖον μυστληριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοὶς πέρασιν, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, σάρξ χρηματίσας, καὶ Θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ ς'

«Χιτώνά μοὶ παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἀνένδοτον προσφέροις τῶ Θεῷ, θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Ξηραίνεται αἱρέσεων πηγή, βορβορώδης ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τὴ ἰσχὺϊ τῆς γλώττης σου.

Ἱλάσθητί μοὶ μόνε Ἀγαθέ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστὲ τὴ καρδία μου, ταὶς εὐχαὶς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ

Ὑψούμενος, ἐπὶ ξύλου Παμμάκαρ, τῶ σιδὴ ῥωτᾶς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ πλάνου ἐλέγχεις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστάσσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος Μάρτυς, συνεπόδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην, καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανόν, καὶ Χριστῷ στεφηφόρος παρίστασαι.

Ἐθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότου, καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων, Λόγε Θεοῦ διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεία παθήματα.

Θεοτοκίον

Ὑπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανίου Παρθένε, ἐν ᾗ σαρκί, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, καὶ ἵδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστόν, φύσεσιν ἐν δύῳ, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὧς καὶ θελήσεσιν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες. Χαῖρε κῆρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος

Ἀνοιξόν μου τὰ χείλη, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ δὸς μοὶ θείαν χάριν ἑλκύσαι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστέ, τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐξόχως ὑπὲρ ἅπαντας, πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα,

- Χαῖρε, φωστὴρ καταυγάζων κόσμον, χαῖρε, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ βίου.
- Χαῖρε, Μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος, χαῖρε, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.
- Χαῖρε, ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή, χαῖρε, ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.
- Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος, χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνῃ.
- Χαῖρε, χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε, χαῖρε, χαρὰς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.
- Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελίαρ λυτρώσας, χαῖρε, Πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.
- Χαῖρε, Κῆρυξ τῆς Πίστεως.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις
- Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.
- Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μαξίμου ὄσσ' ἐκάλυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχοι

- Τὸν Νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ,
- Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἷά πὲρ θάλος.

Τῇ αὐτῇ ἡ μέρα, Μνὴ μὴ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχοι

- Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου,
- Ὧ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐγενίου, Οὐαλλεριανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Στίχοι

- Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
- Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τὴ οὔση πρὸς θάλασσαν καὶ Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἁγνῆς.

Στίχοι

- Ὑπὲρ νέον σοὶ μόσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει
- Ἤρεσκεν Ἁγνὴ πυρπολουμένη, Λόγε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Στερρῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία.
- Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Ταὶς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ ζ'

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τὴ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ».

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν, Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας, ἐκήρυξας, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βοῶν εὐλογητός εἶ.

Οὐ θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικὴ διαφέρόντα. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βοῶν εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταὶς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν. Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύο Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος

Παῖδες Ἑβραίων

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν, ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν Νεόφυτε. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἤδετο ὕμνος παραδόξως, ἱσταμένου σου φλογὸς ἐν μέσῳ μάκαρ ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλῆττον, πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον, τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σὲ θεόφρον, διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον

Ὤφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τετοκυία, Θεοτόκε ἁγνή, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ η'

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τὴ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολώνσου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων. Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρὸν σουήρας, καὶ σὺν αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἀπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα οὖ κατεπλάγης, ἄλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὤφθης, τοὶς ἐν σκότει ἥλιος πεπλανημένοις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν, ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἑπταπλασίως καμινον

Νέω Παμμάκαρ σώματι, καὶ τελείω φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὤλεσας, φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστῆσαν ἐν ταῖς αὐλαίς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαί, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης, πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ σταδίω θῆρές σε, Ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν, ὥσπερ Δανιήλ, τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον, Χριστοῦ γὰρ σὲ ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα, ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἐγνωκῶς σὲ πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντι σοί, ἀχθεὶς ἐπαφίεται, εἰς τὴν τιμωρίαν Ἀθλητά, καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοὶ φόβω, αἰδοὶ συγκεκραμένος, καὶ πῆ γὰς κατανύξει, δακρύων εὐαισθήτως, προχέων θεομάκαρ.

Θεοτοκίον

Νέον Παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρός, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε, αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, παλαιωθέντα πταίσμασι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσαι. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ θ'

«Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῶ Νομοθέτη, ἐν πυρὶ καὶ βάτω, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν».

Ἔτι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνὴ διαπρυσίω, τὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ μέν, γράφει δὲ θείω δακτύλω, ὡς καλάμω καὶ μέλανι, τὴ τετμημένη γλώττη, καὶ τῶ σῶ αἵματι τῶ τιμίω, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὀρθόδοξον.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ἵστασαι πρὸ θείου βήματος μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νὺν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ

Ἵστασο οἰὰ πὲρ ἀμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, τοὶς ἀναιρούσί σε, πικροῖς διώκταις μάρτυς Νεόφυτε, καὶ κεντηθείς σου τὴν πλευρὰν λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειφας. Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ὡς θῦμα ὡς περικαλές, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλ λιέρημα, ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου ὡς καθαρὰ προσφορά, ὥσπερ στρουθίον ἐκλεκτόν, ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς, νέον μάκαρ φυτόν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τὴ ἰσότητι, τῆς λόγχης Μάρτυς ὄντως δεδόξασαι, καὶ νὺν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, νίκης διαδήματι, καλλωπιζόμενος, καὶ χαρὰς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ἡ μνήμη ἡ πλησιφαής, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαυγάζουσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἐν ᾗ δυσωπούμέν σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Φέρουσα οἷά πὲρ λαβίς, τὸν οὐράνιον Θεόνυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη καὶ νὺν κατάφλεξον, καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρός, λύτρωσαί με, δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου

Τοὶς Μαθηταῖς

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν, Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύω φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε θεοφάντορ, ὁμολογῶν, θεομάχον αἵρεσιν καταστρέφεις, ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον

Ἐπιφανεῖς Νεόφυτε, ἤγειρας παραδόξως, νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας, ὢ καὶ νὺν στεφηφόρος, θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων, ἅγιε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη, καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνευ σπορᾶς, ὤφθης ὁ ἀπρόσιτος προσιτὸς μοί, ἑνώσας μὲ θεότητι, τὴ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας, ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τὴ καλὴ ὁμολογία ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τρισόβλιε Μάξιμε. Παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ἡ Πάναγνος ὧς εἴδέ σε ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.